

lingen ville omfatte. Man anså det derfor urigtigt at optage bestemmelser herom i en almindelig henstilling og mente, at dette spørgsmål burde behandles i et dokument, der særligt omhandlede unge arbejdere.

I § 11 i bureauets udkast blev der alene foretaget den ændring, at man på grundlag af et af arbejdsgivergruppen stillet ændringsforslag vedtog at ombytte underparagrafferne a og b, således at man som første form for betaling under den årlige ferie nævnte den betaling, der var fastsat ved kollektive overenskomster, voldsgiftskendelser eller nationale love og bestemmelser.

Arbejdergruppen forelagde for kommissionen forslag til en *resolution*, hvorved styrelsesrådet blev opfordret til at optage spørgsmålet om ferie med løn på dagsordenen for en arbejdskonference såsnart som muligt med henblik på at revidere 1936-konventionen om ferie med løn eller at vedtage en ny konvention. Som begrundelse herfor anførte man, at der siden 1936 var sket afgørende fremskridt indenfor dette område, og at det derfor var fuldt berettiget at vedtage en ny eller revideret konvention på basis af den nuværende udvikling. Nogle regeringsmedlemmer støttede dette forslag, mens andre modsatte sig det under hensyn til, at en lignende resolution var blevet vedtaget af arbejdskonferencen i 1953. Arbejdsgivergruppen modsatte sig resolutionen, idet man fandt, at det først var nødvendigt at se, hvilke praktiske virkninger den henstilling, som man nu stod i færd med at vedtage, ville føre med sig. Komiteen vedtog imidlertid arbejdergruppens forslag.

Da kommissionens rapport blev behandlet i *plenarforsamlingen*, blev der stillet forskellige ændringsforslag til den af kommissionen foreslåede henstilling. Ingen af disse ændringsforslag blev imidlertid vedtaget, og henstillingen blev endeligt vedtaget af konferencen med 146 stemmer mod 11 stemmer, medens 39 medlemmer afholdt sig fra at stemme.

Den af kommissionen foreslåede resolution blev vedtaget af konferencen med 104 stemmer mod 35, medens 12 medlemmer afholdt sig fra at stemme.

I overensstemmelse med en beslutning, som var truffet af arbejdskonferencen i 1953, havde bureauet udarbejdet en rapport om *udnyttelsen af ferier med løn*. Behandlingen af denne rapport blev af konferencen henvist til kommissionen om ferie med løn, og hertil blev endvidere henvist et forslag til resolution om ferieforanstillinger, der var stillet af et antal arbejderrepræsentanter.

I kommissionen anførte arbejderrepræsentanterne, at formålet med resolutionen var at opfordre de offentlige myndigheder, private organisationer og andre passende organer til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en bedre udnyttelse af ferie med løn. Man anførte, at selv i lande, hvor ferie med løn havde været gældende i mange år, var foranstaltninger til udnyttelse af ferien ofte utilstrækkelige, og mange arbejdere manglede økonomiske ressourcer til at rejse eller på anden måde udnytte deres ferie på effektiv vis. Derfor var en aktion fra de offentlige myndigheds side med hensyn til at skaffe økonomisk hjælp ofte nødvendig, hvis man skulle nå frem til en forbedring af feriemulighederne forholdsvis hurtigt.

Flere regeringsrepræsentanter, der var enige i de almindelige principper, der indeholdtes i den foreslåede resolution, anså det imidlertid for mindre rimeligt at vedtage en så detaljeret resolution, idet man måtte kunne overlade detaljerne til passende organer indenfor hvert enkelt land. Repræsentanter for de underudviklede lande anførte, at forholdene i deres lande gjorde det vanskeligt at skaffe feriemuligheder, der kunne sammenstilles med dem i de mere udviklede lande.

Arbejdsgiverrepræsentanterne anerkendte, at det var ønskeligt at udnytte ferierne bedre, men mente, at den foreslåede resolution rejste talrige praktiske vanskeligheder. Desuden måtte man tage i betragtning, at større udgifter for arbejdsgiverne til ferieforanstillinger ville begrænse det beløb, der stod til rådighed til betaling af lønninger, og at man måtte foretrække at have passende lønninger og at overlade til arbejderne at bruge deres indkomster, således som de anså det for rimeligt. Man anførte fra arbejdsgiverside endvidere, at man gennem resolutionen ville træffe sær-